

Učenec 9. razreda naj se nauči naslednje tri pesmi iz zbirke TRISTO NARODNIH:

Lipa zelenela je
tam v dišečem gaju,
s cvetjem me posipala,
d'jal sem, da sem v rajju.

Veje raztezavala
k nebu je visoko,
meni pa je do srca
segala globoko.

Ptičice je lipica
v senčico vabila,
kadar ležal sem pod njo,
me je ohladila.

Revica pa je sedaj
skoraj ovenela,
cvetje, listje zeleno
zima ji je vzela.

Spavaj, draga ljubica!
Večno ne boš spala,
nova pomlad zelena
novi cvet bo gnala.

Zabučale gore,
zašumeli lesi –
ah, mladost ti moja,
kam ušla si, kje si?

Ah mladost ti moja,
kam si se zgubila?
Kakor da bi kamen
v vodo potopila.

Časi, mladi časi,
neužiti krasni!
Moja mlada leta
niso užila sveta.

Kamen, še ta kamen
v vodi se obrne,
le mladost se moja
nikdar več ne vrne...

Zvedel sem nekaj novega,
od moj'ga dekleta zaljubljen'ga,
da ona si 'zbira drugega,
za mene ne mara več.

»Tiho, le tiho, ljubica,
da tega ne zvejo še mamica,
da tega ne zvejo še drugi ljudje,
da nisem za tvoje srce.«

Po vrtu je špansirala
in žlahtne rož'ce nabirala,
nageljček, roženkravt, rožmarin:
»Iz tega ti pušeljc nar'dim!«

»Zdrava ostani, ljubica,
in tvoja lepa kamrica,
zdrava ostani duša, telo,
saj mene več k tebi ne bo!«